

ogsaa gøre opmærksom paa, at der udtrykkeligt staar i § 8, at Justitsministeriet kan efter Forhandling med alle vedkommende „Autoriteter“ anordne o. s. v., og de Autoriteter, der særlig sigtes til, er netop Havnevæsenet i de vedkommende Byer.

Dernæst gjorde det samme ærede Medlem en Bemærkning til § 30, idet han henstillede, om Ordet „Betjening“ ikke kunde udgaa. Det er jeg ikke stemt for, det staar nemlig og maa læses i Forbindelse med Lovens § 5, hvori det jo paa-bydes, at det skal være de der nærmere betegnede Lokaler, og at de skulle være udstyrede, og at der skal være truffet Foranstaltninger til, at den for saadanne syges Pasning fornødne Betjening straks kan tilkaldes. Derimod er det aldeles ikke Meningen, saaledes som det ærede Medlem forudsatte, at der skal være en fast Betjening stadig, dette vilde jo være et ganske overflødigt Spild af Penge. Tanken er blot den, at vedkommende Kommuner kunne arrangere sig med en af de Sygeplejersker, som nu findes enten paa Epidemihuset eller det kommunale Sygehus, og med Vedkommende have den Aftale, at naar en saadan Situation indtræder, skal Vedkommende være pligtig til at gøre Tjeneste paa det specielle Sted. Saa er der nærmere i § 30, 2det Stykke, givet Regler for, hvilket Beløb, der skal betaales for Personer, der ere bragte i Land som syge. Kommunen skal kun drage Omsorg for, at en af de Sygeplejersker, som fungerer paa Epidemihuset, kan tilkaldes, naar der indtræder saadanne Tilfælde. Ellers maatte man jo, — hvis denne Bestemmelse gik ud, — sørge for, at der var specielle Folk engagerede af Staten og lønnede af Statskassen alle de øvrige Dage, hvor de ikke havde noget at bestille, og det er selvfølgelig slet ikke Meningen.

Dernæst henstillede det ærede Medlem, at man føjer ind i § 30 en Henvi-sning ogsaa til § 4. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem. Man har forment, at en Henvi-sning laa allerede deri, at man skriver „overensstemmende med § 5“ i § 4. I § 4 henvises altsaa igen til § 5, saaledes at samme Regel gælder. Men synes det at være tydeligere, som det ærede Medlem foreslaar, kan jeg der godt stille et Ændringsforslag om at sætte „§ 4“ ind i § 30.

Saa er der nogen Tvivl med Hensyn til Bemærkningerne i § 5 om, at de „nævnte Isolationslokaler ere underlagte de stedlige Epidemikommissioner.“ Der er slet ikke nogen Realitetsforskel imellem Forslaget

og det ærede Medlem, idet der ved „Epidemikommissioner“ netop sigtes til de Kommissioner, som findes ommeldte i Loven af 31. Marts 1900, og der er det saa, at Epidemikommissionen og Sundhedskommissionen er den samme indenfor en Købstad, derimod er der en Forskel, naar man kommer ud paa Landet. Saaledes som Reglerne findes i § 1 i den nævnte Lov, vil det vise sig, at naar man taler om Sundhedskommissioner i Byerne, staar der altid i Parentes „Epidemikommissioner“, saa at der ikke kan være Tvivl, naar man bruger Ordet Epidemikommission, idet man ved, det er Sundhedskommissionen i Købstæderne og paa Landet den særlige Epidemikommission og ikke Sundhedskommissionen. Brugte man derimod det Udtryk i § 5, at det skulde være „de stedlige Sundhedskommissioner og Epidemikommissioner“, saa vilde der netop komme Tvivl paa Landet, for der er jo Forskel paa de to Kommissioner. For at forhindre, at en saadan Misforstaaelse skal opstaa, bruger man i Lovforslaget Udtrykket Epidemikommissioner, som ikke kan misforstaaes, idet man af Loven af 31. Marts 1900 straks ser, at Epidemikommission er i Købstæderne Sundhedskommissionen. Saa jeg tror næsten, det vil være korrektest at bibeholde Ordet Epidemikommissionen.

Oluf Jensen: Jeg vil takke Justitsministeren for Besvarelsen, særlig med Hensyn til Spørgsmaalet, om der bliver paalagt Kommunerne nogen yderligere Udgift. Efter den højtærede Ministers Udtalelse vil der jo ikke i denne Lov blive paalagt Kommunerne nogen væsentlig Udgift. — Jeg er fuldstændig tilfreds med Besvarelsen af Spørgsmaalet vedrørende § 8 og ogsaa med Hensyn til § 30, idet det deraf fremgaar, at det ikke er Kommunen, der skal afholde Udgiften til Betjening, men Kommunen skal blot sørge for at tilvejebringe Betjeningen, medens Udgiften afholdes paa samme Maade som de øvrige Udgifter. — Med Hensyn til Spørgsmaalet „Epidemikommissioner“ eller „Sundhedskommissioner“ kan jeg ikke være enig med den højtærede Minister. Det kan være, jeg sagde fejl, naar jeg sagde Sundhedskommission eller Epidemikommission, jeg mente, at der skulde staa Sundhedskommission og i Parentes Epidemikommission. Jeg er fuldstændig klar over, at der er Forskel paa Land og i By, men i Byen hedder det Sundhedskommissionerne. Man kunde lige saa godt være i Tvivl om,